

2. Thơ

Lời cuối

Caong Tagok, 1973

Văn Vu Vợ

*Khi tôi chết ai là người thương tưởng
Cổ quan tài ai khóc tiễn đưa tôi
Khi tôi chết cuộc tình nào khép lối
Để sương mù phong kín lối tình thương*

*Khi tôi chết lời hồng nào già biệt
Hay ghen ngào tôi nhắm mắt đơn côi
Khi tôi chết có vì sao sa biết
Rơi ngập ngừng vào huyết đất phân đôi*

*Mai tôi chết cuộc đời thôi.... chia cách
Bằng lời nào nhân thế tưởng thương tôi
Cho gió thoảng đưa ngàn lời tình tự
Hay lời buồn thương tiếc những “vu vơ”*

*Khi tôi chết hình hài mang băng giá
Để linh hồn lạc lỏng giữa thiên thai
Nén hương trầm ai đốt sưởi tâm tư
Cho cỏ úa thôi buồn trên bờ đá*

*Khi tôi chết cuộc đời thôi nhưng nhớ
Để u buồn tôi lạc bước bơ vơ
Thôi nhưng nhớ thôi già từ nhân thế
Tôi đi rồi cuộc sống vẫn nên thơ.*

Thơ

Áo Chàm, màu xanh và khung trời

Caong Tagok, 1973

Dương Châu

*Vườn Bích-Câu, áo Chàm dài Em mặc
Nắng trời thua đành hời hợt trên không
Tận đời cao gió cũng hờn bay nhẹ
Mây không bước mưa trốn chẳng buồn tuôn*

*Đẹp không Em khi cỏ mướt là sân
Cây mình dựa là khung trời ghi dấu
Muôn hoa khép không khoe màu như trước
Vì chào thua bởi áo Em xanh*

*Trời Đại Học như hờn ghen im tiếng
Như cuối đầu để tiễn bước Em đi
Áo Em bay trong nắng chiều không gió
Nét thẹn thùng khi có bước Anh theo*

*Anh thương lắm áo Chàm xanh Em mặc
Thương khung trời Em thu cả vào trong
Con người Anh như lơ lửng trên không
Khi màu áo trong thu hồn ngự trị*

Nỗi lòng trên đất mẹ

Caong Tagok, 1973

Trầm Vân

*Ta bước đi trên con đường đất mẹ
Lòng xót xa như muối xát kim châm
Hỡi ai kia có thấu nỗi thặng trầm
Có ai nghe thấy niềm vượn niềm uất hận*

Ta bước đi giữa lòng người muôn mặt

Thơ

Vượt thời gian và ngay cả không gian
Hận thù xưa ta nén lại đôi hàng
Giòng lệ nhỏ cứ tuôn tràn khóe mắt
Ta bước đi trong oan hồn tiếng nấc
Bao nghiệp trần nay vướng bụi phù du
Vượt ngục xưa ta đội lối người ngu
Về đất Mẹ nhưng lòng chưa nguôi hận
Ta bước đi trong vòng trời vắng lặng
Nhìn lệ rơi như xé nát tơ bời
Chốn hoang đường còn ngân đó nữa thôi
Kìa đất Mẹ đã về nơi hoang vắng
Ta bước đi trên đường chưa tắt nắng
Anh em ta sau trước nối tay nhau
Ánh mắt trao nụ cười mới hôm nào
Rồi vĩnh biệt khi vàng trăng xế bóng
Ta bước đi cõi lòng nghe tan tác
Chuỗi ngày dài lẩn lóc với thời gian
Bới gạch xưa tìm hơi ấm huy hoàng
Nướm hơi thở nghe hồn ta vụn vỡ
Mộng ngày xưa thuyên ta chưa kịp thở
Để trở về nhìn đất Mẹ lắm than
Nhìn ai kia gây những cảnh tương tàn
Cho đất Mẹ còn trong đêm tối.

Vói trăng

Caong Tagok, 1973

J.M. Chiêm Nhân

Trời trong trăng sáng tay cứ vói
Vói được cùng không bói vói trời

Hành trang rẽ lối vào đời
Thuở xuân mười tám rã rời hướng đi
Chuyện tình phải cảnh phân ly
Chuyện đời vẫn lại bờ mi xưng vùi

Thơ

*Ngày mai đó mây mù đón lối
Và hôm nay lưới dệt sâu giếng
Sao trời rụng xuống suối trắng
Người buồn nhỏ giọt lệ lẫn xuống tròn*

*Hành tinh ngôi thứ vẫn còn
Hành trang người cứ mỗi mòn đổi thay
Nhưng trắng vút tâm tay cao vói
Mà có ai biết cánh tay gầy*

*Ngàn xưa có một chút này
Thêm hoang Tháp hận vết dày máu ai?
Rợn người gió sớm ban mai
Khi gào lúc hú khi khai lúc thâm*

*Ai đốt khói hương trầm cảnh tỉnh
Ai khua chuông nhịp trống cầm canh
Thì thôi chắc đã không thành,
Ừ đi người nhé cho thành duyên nhau.*

Chiêm ngưỡng

Caong Tagok, 1973

Jaya Mrang

*Chao ơi! Em đã thức rồi sao?
Nước sông Chiêm anh mức bưng vào
Để em rửa và tắm luôn thể
Nhớ gọi đầu sạch bụi nghe em*

*Chao ơi! hôm nay em đẹp lắm
Anh đã thương bỗng lại thương nhiều
Áo bông màu hoa Champa ồ tuyệt
Mua ở đâu, ai tặng cho em?*

Thơ

*Hãy mặc vào cho anh chiêm ngưỡng
Anh say sưa màu sắc dung nhan
Thoáng nhìn em thoáng một giấc mơ
Một vương hậu Mị-Ê ngày trước*

*Em đẹp và nét buồn rười rượi
Có gì đâu cứ mãi giận hờn
Mở vòng tay đón nhận tình thương
Cười em nhé! nụ cười không tiếng....*

Xa xăm

Caong Tagok, 1973

Jamenh

*Em đi nắng lịm đôi tà áo
Trường cũ sau lưng lá xếp đầy
Anh về gom lá mùa thu cũ
Hoa cúc em cài chắc đổi thay.*

Nỗi lòng

Caong Tagok, 1973

Jalau

*Ta lạc bước giữa thị thành đô hội
Lòng nghe lòng bỡ ngỡ bởi vì đâu
Phố xá đua chen những cảnh áo màu
Xe cộ lượn dập dìu như giăng mắc
Ta lạc lỏng giữa muôn ngàn màu sắc
Cùng âm thanh hỗn loạn của phố phường
Ta nghe lòng hẳn tâm sự đau thương
Và cuối mắt nghe dung nhan héo úa
Ta chợt sợ những sắc màu cám dỗ
Cùng xa hoa phú quý của thị thành*

Thơ

*Vì chân tình người thì quá đổi thay
Ta e ngại sớm một chiều phai nhạt
Để ta sống với cảnh đời đen bạc
Với núi đồi cùng làng mạc hoang vu
Cho đêm sâu ta nghe tiếng ai ru
Buồn nảo nuốt âm vang từ hoang lạnh
Ta không muốn làm thân người cầu cạnh
Xóa tan đi một dĩ vãng đau buồn
Máu trong ta dòng máu vẫn rĩ tuôn
Mà danh vọng không lấp vùi chứng tích*

(tay xuôi mắt nhắm mơ người)

Khi về thăm lại Hậu Sanh

Caong Tagok, 1973

Jalau

*Khi về thăm lại Hậu Sanh
Đường xưa xác lá phơi quanh lối buồn
Mẹ già mái tóc điểm sương
Cha già vai áo gầy hơn thuở nào
Nay đồng cạn mai rừng sâu
Chia đời manh áo rách bầu lưng sờn*

*Khi về lòng chợt nghe thương
Mái tranh vách lá khói vương thôn chiều
Đâu xưa giàn mướp vẹo xiêu
Ủ tình mẹ với ít nhiều xót đau
Gợi hồn mẹ những ca-dao
Đêm đêm vang vọng ngọt ngào lời ru*

*Khi về lòng tựa trăng lu
Vàng soi mệnh bạc âm u mái đời.*

Thơ

Tình xa

Caong Tagok, 1973

Thy Phương

*Em đi hương lá vàng trong tóc biếc
Áo em bay từng vụn vỡ trong hồn
Dư hương xưa em như màu khói thuốc
Gỗ nhịp tim đau xót vô tình buồn*

*Em còn như con đường xưa lá rụng
Nội trú buồn giờ vụn mất sau lưng
Em gửi lại giữa hồn ta giá buốt
Tình xếp đầy trong cặp sách người thương*

*Giờ em xa bến cũ đứng ngậm ngùi
Nghe vương vào chút thương nhớ xa xôi
Và kỷ niệm chực về theo gió nhẹ
Rung hồn ta từng nhịp điệu rã rời.*

Thơ

Trang màu trắng
(white page)